

Iñaki Barcena

EKOLOGISTAK MARTXAN-EKO KIDEA ♦

INIGO AZKONA

Sestao berdeagoa

SESTAO, GORRIA. Eskola frankistan irakatsi ziguten Sestao Espainiako populazio dentsitate altuena zuen herria zela, Alemaniako Rhur bailara industrialeko beste baten parean Europako mailan. Kilometro koadro eskas batean fabrikaz inguraturik bizi ginen eta Labe Garaie-tako suak eta hotsak infernu modukoak ziren guretzat.

Espazio berde oso gutxi zegoen. Gaur gutxiago. Iberia kaleko Teresaren estankoa Sestaoko postal bakar bat saltzen zen. Iru-dian, gure etxe aurreko landa bat, Marcelinoren behi batekin protagonista nagusitzat eta urrunean Portugaleteko Zubia. Duela hogeit bat urteko periodikoan, Sestao behi soil bat erroldatu gabeko Bizkaiko udalerrri bakarra zela, irakurri nuen.

Industria eta langileria ziren Sestaoko funtsik nagusia. Kaskoko plaza, Enparantza Gorria izendatua, frankismoren bukaerako borroka sinbolo bihurtu zen. Gero gerokoa.

Trantsizioaren urte biziekin gorria marroi iluna bihurtu zen, urte luzez. *Sozialistoak* gure aita sozialistak batzuetan zioen moduan, udalbatzaren lema hartu zuten Sestaon eta desindustrializazioa eta langabeziaren urte latzak etorri ziren.

SESTAO, BERDEAGOA. Aurten loteria berdea egokitu

omen zaie sestaoarrei. Eta bereziki Txabarri kalean bizi diren familia txiroei. Milan, Viena, Bratislava, Aquisgran eta Tamperekin batera 30 milioi euroko diru-laguntza izango dute, euren etxetan, instalakuntza berriztatzearekin batera, energia aurrezki-programa pilotu bat martxan jartzeko.

Sestaon pobrezia energetikoaren hiru ezaugarriak agerian daude oso. Krisi ekonomiko sakonaren ebidentziak, energia elektrikoaren garestitze geldiezina eta etxebizitzaren egoera tamalgarria energia erabiltzerakoan

Sestaon pobrezia energetikoaren hiru ezaugarriak agerian daude oso. Krisi ekonomiko sakonaren ebidentziak, energia elektrikoaren garestitze geldiezina eta etxebizitzaren egoera tamalgarria energia erabiltzerakoan. Asko kalefakziorik eta ur berorik gabe bizi dira. Hurrengo bost urteetan 1,6 milioi euro jasoko dute 250 familien etxetan berriztatze energetikoaren lanak laguntzeko. Berri onak dira, auzo baztertu honetan gain-bizi direnzentzat. Ehun urte baino gehiago dituzten eraikinak eta duela 20-30 urte diru publikoaz egindakoak ere programa berean sartzen dira. Biek ala biek

berriztatze energetikoa behar dute eta. Adibide ona, gauzak beste modu batean egin daitezkeela ohartarazteko. Eta nire galdera da, zer uste du Iberdrolak guzti honetaz? Bere energia berdearen programan horrelako esperientziak laguntzea sartuko al da? Ala bere dorre erraldoit-tik Txabarri eta Sestao ez al dira ikusten? ■

DANI BLANCO

Edu Zelaia

IDAZLEA

Parpaila atergabe

DIRUAREN BALADA entzun nion kaleko trobadoreari gitarra eskuan: “Kanta dezaket eta esan / ez nabilela diru truke hemen / nahiz eta txanpon batzuk eskatzen ditudan / kalean abesten jarraitzearen”. Aldarrika ikusi nuen ondotik, txapela pasatu bidenabar: “Diru truke egiten ditudan gauzak / aitortzeko modukoak dira, zorionez. / Sosak ditugu munduan agintari nagusi / agintari nagusiek bestelakorik badiote ere”.

Eta bai: maizkara aritzen gara ekonomia- ren gainean, gauzei balio jakin bat (eta bakarra) eman nahian. Brechtek *Merkatariaren kantuan* adierazi bezala: “Nik ez dakit zer

den arroza / haren prezioa besterik ez dakit”. Halarik ere, batzuetan diru kontuak baino ez jakinagatik ere, nekez aitortzen dugu zenbateko soldata jasotzen dugun. Botoa bezain librea da soldata, librea bezain tabua. Norbaitek esaten digunean zenbat irabazten duen sandiak edo berendiak, informazio pribilegiaturen jabe sentiarazten gaitu konfidentzialtasunak. Ahogozoa egiten zaigu. *Belarrigozoa*.

Trobadoreak arrazoi: “Diru truke izan nahiz ez, parpaila / ari du atergabe, bai eta guarda- solpean ere”. ■

